

60 let

1946-2006

**základní umělecké školy
Antonína Dvořáka
Karlovy Vary**

Základní umělecká škola Antonína Dvořáka
Šmeralova 32, Karlovy Vary

60 let

základní umělecké školy
Antonína Dvořáka
Karlovy Vary
/1946–2006/

Slovo hejtmana k 60. výročí vzniku ZUŠ A. Dvořáka, Karlovy Vary

Vážení čtenáři,

dostává se Vám do rukou katalog vydávaný u příležitosti 60. výročí vzniku Základní umělecké školy Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Umělecké školy, která s jistotou patří k zakladatelům hudebního a uměleckého školství na Karlovarsku.

Jsem nesmírně rád, že mezi některá školská zařízení, kterých je Karlovarský kraj zřizovatelem, patří i ZUŠ Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Tato umělecká škola patří v Karlovarském kraji mezi školy s nejbohatší uměleckou tradicí. Od počátku své existence změnila několikrát svůj název než našla ten pravý – Základní umělecká škola Antonína Dvořáka a vystřídala několik prostor než našla ten vyhovující, ve Šmeralově ulici. I s těmito těžkostmi se ale dokázala výborně vypořádat a vychovat mnoho profesionálních hudebníků, pedagogů a jiných umělců. Navázala kontakty a spolupracuje s našimi i zahraničními školami. Každoročně se žáci se svými učiteli účastní regionálních i celostátních soutěží, z nichž dováží ty nejcennější trofeje. Některých soutěží je ZUŠ Antonína Dvořáka i zakladatelem např. soutěže „Karlovarská růžička“, jejíž původně regionální záměr přerostl v soutěž celostátní či „Festivalu mladých umělců“. Podílí se na velkém množství kulturních akcí jako jsou veřejné koncerty či kulturní pořady k různým svátkům a výročím a podílí se tak významně na kulturním dění v kraji.

Jsem velice rád, že takovouto uměleckou školu v Karlovarském kraji máme, protože i díky její činnosti je Karlovarský kraj znám jak v naší zemi, tak v zahraničí.

Dovolte mi tedy, abych popřál Základní umělecké škole Antonína Dvořáka nadále úspěšnou budoucnost, mnoho vynikajících pedagogů a nadaných žáků.

JUDr. Josef Pavel
hejtman Karlovarského kraje

PhDr. Zdeněk Pachovský

60 let ZUŠ Antonína Dvořáka v Karlových Varech

Založení hudební školy v Karlových Varech bylo již rok po válce vedeno snahou vytvořit dětem a mládeži v dosídlovaných pohraničních oblastech stejné podmínky výchovy a vzdělání jako ve vnitrozemí. V usnesení Místní správní komise z 6. března 1946 je psáno o rozhodnutí zřídit hudební školu a umístit ji v budově gymnázia ve Svahové ulici. Vyučováním byli pověřeni členové orchestru, prvním ředitelem se stal zkušený hudební pedagog Jaroslav Francl. Bližší údaje o činnosti školy v tomto období se nepodařilo zjistit. Víme však, že 1. 9. 1947 zahájila svou činnost Městská hudební škola se 200 žáky, desítkou učitelů a ředitelem Václavem Majerem. V roce 1951 byla škola zestátněna, děti byly přijímány po talentovém průzkumu a vyučování bylo usměrněno učebními plány a osnovami. Škola našla

domovské právo ve vile Lauretta v Sadové ulici v klidné lázeňské čtvrti, kde setrvala plných 25 let.

Budování školy probíhalo ve vzrušeném období národnostních a politických změn v poválečných letech, poznamenaných odsunem německého obyvatelstva a fluktuací nových osídlenců, tudíž i učitelů a žáků. Také ředitelé si podávali ruce a do roku 1956, kdy jsem do čela školy nastoupil a setrval tam 31 let, se jich vystříдалo šest. Díky talentu žáků, pečlivosti a profesionalitě učitelů i podpoře veřejnosti, zejména Sdružení rodičů a přátel školy, dosáhla škola již v prvním desetiletí dobré pedagogické výsledky a zapojila se iniciativně do kulturního života města desítkami koncertů žáků i učitelů.

O tom, že karlovarská hudební škola je rovnocennou partnerkou obdobných škol s mnohem delší tradicí jsme se přesvědčili již v roce 1957, kdy se uskutečnil první výměnný koncert s Hudební školou v Praze na Vinohradech. Takové koncerty se pak opakovaly každým rokem a umožnily měřit výsledky práce s významnými školami v republice a posléze i v zahraničí, především v tehdejší NDR a v době politického uvolnění v šedesátých letech i ve Francii. Dalším krokem k zamyšlení nad vlastní činností se stala účast školy v celostátních soutěžích, které v tříletých intervalech prověřovaly jednotlivé nástrojové disciplíny a nesporně přispěly k rozšíření zkušeností a růstu kvality. Karlovarská škola se v této soutěži reprezentovala především svým vynikajícím smyčcovým oddělením jak v sólové hře, tak ve hře komorní a orchestrální, ale značných úspěchů dosáhli i žáci dechového oddělení. V roce 1961 se nad vchodem školy v Sadové ulici objevil nápis Lidová škola umění. Bylo zahájeno vyučování v oboru tanečním a výtvarném a v roce 1965 po vzniku literárně dramatického oboru byla čtyřoborová struktura lidových škol umění završena. Rostoucí počet žáků přesáhl kapacitu lázeňské vily, byly založeny pobočky ve Staré Roli a Táborské ulici, které se přechodně osamostatnily. Mimohudební obory získaly v roce 1972 útočiště v adaptovaných prostorách základní školy na Husově náměstí. V roce 1975 byl definitivně ukončen provoz v Sadové ulici a škole byla přidělena prostorná budova základní školy ve Šmeralově ulici, kde muzické obory působí dodnes. Výtvarný obor získal vlastní učebny a malou galerii v adaptovaných prostorách mateřské školky v Kollárově ulici. Jednotlivé obory se setkávaly především při veřejných koncertech a přehlídkách. Vzhledem ke své specifice se rozvíjely a pracovaly samostatně, proto o nich samostatně pojednáme.

Učitel'ský sbor
v roce 1957
u budovy školy
v Sadové ulici

Těžiště činnosti školy spočívalo v hudebním oboru s nejdelsí tradicí a nejbohatšími zkušenostmi. V Sadové ulici se vyučovalo hře na klavír, smyčcové a dechové nástroje, zpěvu, akordeonu, kytaru a hudební nauce, z níž Milena Chalupová učinila předmět plný hudby. Z klavírních pedagogů připomeňme osobnosti metodicky pregnantní a důsledné Růženy Lukášové i vynikající pianistky Ily Rodziňské, která se aktivně podílela na karlovarském koncertním životě, z houslistů svérázného zastávce Ševčíkovy metody Otakara Pejšu či obětavého Jaroslava Gottharda, který opustil místo šéfa Karlovarského symfonického orchestru a věnoval se práci s dětmi a mládeží. O všestranný rozvoj dechového oddělení se zasloužil Jan Nykl, později klarinetista Jaroslav Fořt a trumpetista Jaroslav Černý. Z těch kdo přešli do Šmeralovy ulice jmenujme z pianistek Hildu Jaklovou, Vlastu Jiráskovou a Věru Černochovou, která plodně působila na LŠU neuvěřitelných 54 let. V současné době stojí v čele klavírního oddělení absolventka karlovarské LŠU Jaromíra Jakubcová, organizátorka úspěšné dětské klavírní soutěže Karlovarská růžička, jejíž 10. ročník se uskutečnil letos.

Z dalších absolventek působí na škole klavíristky Jarmila Klimentová, která se pedagogické činnosti věnovala i v Belgii a ve Finsku a Dagmar Laubová, zastávající od roku 1998 funkci zástupce ředitele. Eva Kubišová

Dnešní podoba školy:
ZUS v Kolové a budova školy v Tábořské ulici 26

reprezentuje školu jako úspěšná koncertní klavíristka. Na soustavné práci pěveckého oddělení mají zásluhu Jarmila Šťastná, Jana Přibilová a Dagmar Dvořáková, v současné době Dagmar Hubičková. Rozšířilo se vyučování ve hře na kytaru, které zejména díky Petru Letmajerovi a Jozefu Filipkovi dosáhlo četných soutěžních úspěchů. Škola se neuzavírá ani moderním trendům v rozšíření vyučování na nové klávesové, dechové a bicí nástroje a vytváření hudby na počítačích.

O dobrou pověst školy se mimořádným způsobem zasloužilo smyčcové oddělení, jehož výsledky byly od počátku oceňovány na celostátních

Učitelký sbor v roce 1970 při návštěvě Arama Chačaturjana

i mezinárodních soutěžích. Díky pedagogické práci, již ve svých třídách dosáhli houslisté Vladislav Černocho, zásobující pravidelně české konzervatoře novými posluchači, Heda Naidrová, Milada Nováková, violista Josef Malinjak, kontrabasista Josef Richter a violoncellisté, charismatický Jan Vychytil a kultivovaně cílevědomá Růžena Nytrová, se podařilo vybudovat smyčcový orchestr, v jehož čele stál po dvě desetiletí široce vzdělaný violista a dirigent Zdeněk Chochola. V roce 1992 se jeho nástupcem stal profesor Jiří Štrunc. Orchestr pod jeho vedením reprezentuje ZUŠ Antonína Dvořáka a celé lázeňské město na festivalech studentských orchestrů v pražských koncertních sálech Rudolfinu a Obecního domu. Bilance jeho zahraničních zájezdů přesáhla hranice Evropy. Vedle Německa, Belgie, Itálie a Švédska vystoupil i ve Spojených arabských emirátech. I když základní umělecká škola vychovává především umělecké amatéry a vnímatele umění, mnoho jejích absolventů se věnuje profesionální umělecké dráze. Řada jich působí jako pedagogové na základních i základních uměleckých školách, další desítky jsou členy orchestrů,

*Dnešní podoba školy:
budova školy v Kollárově ulici 17
a v Březové*

v neposlední řadě Karlovarského. Jména těch, jejichž pověst přesáhla hranice České republiky i Evropy uvádíme v závěrečném přehledu. Mohl-li se hudební obor opírat o dlouholetou tradici, pak mimohudební obory začínaly na zelené louce. K hudebnímu oboru měl nejbližší obor taneční, který mnohdy býval i součástí hudebních škol. Na práci tanečního oboru karlovarské ZUŠ se takřka po dvě desetiletí podílela Milena Michálková, která dosáhla průkazných výsledků, oceněných mnohokrát v národní přehlídce tanečních souborů na Kladně. Od roku 1984 vedla 21 let taneční obor Zdeňka Vyleťalová, profesionální tanečnice s pedagogickým talentem. Oboru dodala moderní obsah, choreografickou vynalézavost i výrazovou dynamiku. Ve své práci našla vyrovnaný poměr mezi klasickým a moderním tancem i individuální přístup k žákům podle jejich věku a talentu. Dobrá spolupráce s inspirativními korepetitory patřila po celou dobu jejího působení k nesporným pozitivním rysům tanečního oboru.

▶▶
Ukázky z práce
Literárně-
dramatického
oddělení
a Výtvarného
oboru
▶▶

Nejmladším oborem je obor literárně dramatický, na jehož počátcích se podepsali herci Karlovarského divadla. Po dobu 25 let vytváří profil oboru absolventka dramatické konzervatoře Jiřina Rottová. Pod jejím klidným a systematickým vedením se rozšiřuje rejstřík činností od recitace, dramatických etud a scének po vlastní literární tvořivost a spolupráci s divadlem. Jiřina Rottová usiluje o prohloubení vztahu dětí k literatuře, rozvoj jejich fantazie, komunikačních schopností a prostřednictvím umění je připravuje na vztahy, které se objevují i v životě. To je podstatou práce oboru, který má i veřejné úspěchy. Jmenujme alespoň medaili Rady Evropy

Vystoupení z literární soutěže Evropa ve škole pro Radku Hrotkovou, soustavnou účast žáků tanečního oddělení v národním kole soutěže v přednesu s názvem Dětská scéna, či modelovou účast žáků na seminářích pro učitele ZUŠ a ZŠ v Jičíně. Z absolventů školy, kteří pokračují v profesionální dráze připomeňme Andreu Černou, členku Divadla J. K. Tyla v Plzni (známou z filmu Princezna ze mlejna), Barboru Petrovou z Divadla na Vinohradech hrající v televizním seriálu Ordinace v růžové zahradě i její sestru Kateřinu Petrovou, členku Divadla ABC v Praze. O citlivý umělecký rozvoj nejmladších dětí pečuje v posledních letech herečka Dagmar Pušová – Wágnerová.

Výtvarný obor se věnoval za působení svého zakladatele Josefa Holakovského, s nímž spolupracovali akademičtí sochaři Václav Lokvenc a po dvě desetiletí Václav Relich především malbě, kresbě, jednoduchým grafickým technikám a tvarování. Díky oblibě spontánní dětské kresby dosáhl obor již v počátcích vynikajících úspěchů při obesílání mezinárodních výstav. V tom pokračoval i za vedení Mileny Kašparové, která obohatila výtvarné techniky především o práci s textilem. Moderní přístup k dětskému výtvarnému projevu uplatňoval od roku 1976 Walter Beneš, později ředitel školy. Jeho mezinárodní kontakty přispěly k poznání

a rozšíření výtvarných technik. Práci v učebnách oživil pravidelnými soustředěními v Čechách, na Slovensku i v zahraničí. Walter Beneš našel chápající pedagogické partnery v Arnoštce Lewiové a keramičce Dagmar Svobodové, která stojí v čele výtvarného oboru v současné době. Opírá se o kolektiv mladých a zaujatých výtvarníků, díky jimž prochází celý obor nezvykle dynamickým vývojem. Současní pedagogové neopouštějí klasické hodnoty, které byly pro výtvarnou výchovu minulých let důležité, ale staví je do nových souvislostí. Žáci rozvíjejí studijní kresbu, malbu a modelování, obohacují je však o osobitě výtvarné myšlení, vlastní prožitky i animační aktivity. Svědectví o tom podává Malá galérie, okouzlující bohatstvím barev a tvarů návštěvníka hned po vstupu do budovy. O vynalézavosti práce oboru svědčí již některé náměty žakovských výstav: Příběhy Eskymo Wenzla, Theátro Fantastiko, Kdybych se narodil před 100 lety, Pět minut v Africe, Forte a piána, Příběh Robinsona Crusoe, Návrat ke starým řemeslům. Dalšími podněty k výstavám se stala výtvarná soustředění nejen v České republice, ale i v Maďarsku, Německu, Provenci, Bretani a v Černé Hoře. Mnohostrannost zaměření oboru potvrzují i víkendové výtvarné dílny, věnované například tradičnímu způsobu tkaní, knižní vazbě, malbě na

▲
Dětský
sboreček v LH
Thermal

►
Mladí
trumpetisté

Koncert absolventů s KSO. Rozzářený Jan Šimandl po povedeném provedení F. Liszta

hedvábí a užité keramice. Práce s keramikou je umožněna moderní keramickou pecí. Výtvarný obor získává pravidelná ocenění v celostátních přehlídkách Alšova země, Lidice a v projektu Evropa ve škole i v ústředních kolech přehlídky výtvarných oborů základních uměleckých škol. Bohatá činnost výtvarného oboru je umožněna sponzorským partnerstvím s akciovou společností Premiums hotel, jejichž karlovarská sanatoria jsou okrášlena výtvarnými artefakty žáků ZUŠ.

Do několika odstavců nelze vtěsnat 60 let intenzivní činnosti školy, ani uvést jména všech, kteří by si to zasloužili. K jejich doplnění slouží přiložené přehledy učitelů, jména absolventů, kteří dosáhli mimořádných profesionálních úspěchů ve své umělecké dráze nebo ocenění v nejzávažnějších soutěžích. Je nepopiratelnou skutečností, že ani nástup Waltra Beneše do funkce ředitele školy v roce 1987, ani společenská a politická proměna naší země o 2 roky později, kontinuitu práce umělecké školy nepřerušily. Změnil se její název, soutěže se přejmenovaly na přehlídky a v roce 1996 při příležitosti svého 50. výročí založení získala

škola zavazující jméno Antonína Dvořáka za přítomnosti vnuka slavného skladatele. V témže roce se spojila se svými bývalými pobočkami, které v době samostatnosti dosáhly pozoruhodných výsledků, ve Staré Roli za ředitelů Antonína Hrona a klavíristky Lydie Potužákové, v Táborské ulici náležející dechovému oddělení za vedení skladatele Oldřicha Semeráka, Jaroslava Tvrděho a Milana Harta. V roce 1998 se stal ředitelem školy její bývalý žák, absolvent Akademie múzických umění, houslista Václav Richter. Díky jeho iniciativě došlo postupně k modernizaci budov, vybavení školy novými klavíry a špičkovou softwarovou technikou umožňující lepší informovanost a komunikaci. Vyučování se rozšířilo na odloučená pracoviště v Březové a Kolové. Na školu nastoupila již čtvrtá generace učitelů, počet žáků dosáhl v roce 2006 čísla 1 350, svého historického maxima. Talentovaní žáci školy se pravidelně účastní dalších netradičních soutěží jako jsou Plzeňské housličky, Karlovarský skrřivánek, Ostrovská veverka, Františkolázeňský pramínek, Soutěž konzervatoří v Plzni a Houslová soutěž F. Muziky v Nové Pace. Nejvyspělejší žáci hudebního oboru absolvují jako sólisté s Karlovarským symfonickým orchestrem. Základní myšlenka, s níž byla škola v roce 1946 založena, umožnit dětem a mládeži stejné podmínky ke vzdělání jako v celé České republice, byla bohatě naplněna.

Přehled ředitelů a učitelů, působících na LŠU a ZUŠ od jejího založení.

Ředitelé:

Jaroslav Francil	1946 - 1947
Miroslav Majer	1947 - 1950
Jaroslav Lázníčka	1950 - 1953
Josef Pospíšil	
Roman Blahník	1954 - 1955
Božena Chlapcová	1955 - 1956
Zdeněk Pachovský	1956 - 1987
Walter Beneš	1987 - 1998
Václav Richter	1998 - dosud

Hudební obor

Klavír:

Eliška Benešová	1950 - 1955
Helena Čechurová	1960 - 1975
Věra Černochová	1950 - 2004
Larisa Denkovičová	1976 - 1986
Anna Dupalová	1962 - 1963
Lada Duspivová	1988 - dosud
Helena Geherová	1951 - 1957
Iva Hájková	1995 - dosud
Antonie Holakovská	1961 - 1975
Milena Chalupová	1966 - 2002
Božena Chlapcová	1950 - 1961
Hilda Jaklová	1950 - 1995
Jaromíra Jakubcová	1987 - dosud
Vlasta Jirásková	1958 - 2005
Vitaliy Karas	2003 - dosud
Jarmila Klimentová	1974 - 2002
Ludmila Kněžková	1980 - 1989
Eva Komendová	1971 - 1972

Květa Kramářová	1975 – 1983
Vilma Krátká	1957 – 1975
Eva Kubišová	1987 – dosud
Dagmar Laubová	1988 – dosud
Dagmar Laubová st.	1995 - dosud
Rosita Lukášová	1948 – 1969
Marie Nosková	1960 – 1971
Ludmila Nováková	1948 – 1974
Zdeněk Pachovský	1956 – 1999
Lydie Potužáková	1982 - 1998
Renata Pitrová	1989 – 1995
Michael Rezek	1970 - 1971
Ilsa Rodzinská	1947 – 1965
Irena Rosenbreierová	1973 – 1976
Dagmar Rozkopalová	1964 – 1973
Milada Semeráková	1971 – 1976
Rudolf Ilja Schubert	1951 – 1960
Marie Sojková	1971 – 1975
Daniela Súrová	2001 – 2005
Karel Šimandl	1991 - dosud
Kira Šrámková	1959 – 1984
Jarmila Šťastná	1962 – 1994
Dana Tomajerová	1961 – 1975
Zdena Valčíková	1953 – 1957
Ingrid Vychytilová	1997 – 2002
Blanka Žočková	1995 – 1998

Klávesové nástroje:

Antonín Hron	1962 -2004
Milan Krpelan	2001 – dosud
Florián Schmidt	1950 – 1964
Herbert Svach	1995 – dosud
Jaroslav Tvrdý	1969 - dosud
Miroslav Vlasatý	1969 – 1988, 2004 - dosud
Ludvík Vlk	1958 - 1960

Housle (viola):

Ludvík Bek	1953 – 1959
Václav Benda	1958 – dosud
Vladislav Černoč	1958 – dosud
Anděla Dvořáková	1971 – 1984
Jaroslav Gotthard	1959 – 1971
Antonín Hanzlíček	2004 - dosud
Erika Herejtová	1968 – 1970
Vítězslav Hergesel	1984 – 1987
Josef Hornát	1972 – 1975
Zdeněk Chochola	1962 – 1993
Antonín Kadeřábek	1994 – dosud
Dana Kadeřábková	1998 – dosud
Josef Malinjak	1965 – dosud
Miroslav Marek	1956 – 1962
Jaroslava Melicharová	1971 – 1980
Miroslav Merhaut	1959 – 1975
Emil Mleziva	1961 – 1962
Heda Naidrová	1967 – dosud
Milada Nováková	1977 – 1998
Monika Nováková	1986 – 1988
Josef Papírek	1961 – 1963
Otakar Pejša	1957 – 1966
Václav Richter	1995 – dosud
Blanka Studenovská	1950 – 1956
Jiří Šik	1951 – 1958
Anna Šimečková	1959 – 1964
Jana Truhlářová	1996 – dosud
Ivana Valentová	2002 – dosud
Gabriela Viktorová	1991 – dosud

Violoncello:

Karel Bystron	1953 – 1958
Bohumil Bok	1958 – 1960
Roxana Hradská	1995 – dosud
Zuzana Jakubíková	1984 – 1990

Jiří Kareš	1973 – 1977
Jiří Kroft	1960 - 1961
Irena Kubálková	1997 – 1998
Růžena Nytrová	1986 – 2002
Lukáš Peterka	1991 – 1994
Petr Pitra	1991 – 1998
Václav Špidlen	1962 – 1967
Antonie Tomková	1992 - dosud
Svatopluk Turek	1967 – 1970
František Vavák	1948 – 1953
Jan Vychytil	1977 – 1985
Ludmila Ženíšková	1970 – 1973

Kontrabas:

Josef Richter	1973 – dosud
---------------	--------------

Kytara:

Jozef Filipek	1987 – 2004
Marta Karbanová	2004 – dosud
Petr Letmajer	1984 – dosud
Zdeněk Pachovský ml.	1982 – 1984
Josef Pittner	1958 - 1969
Ludmila Plomerová	1988 – dosud
Lubomír Tomší	1969 – 1982

Dechové nástroje:

Dušana Čamková – flétny	1995 – dosud
Jaroslav Černý – trubka	1959 – dosud
Daniel Fajkus – hoboj	2002 - dosud
Jitka Fajkusová – flétny	2003 - dosud
Jaroslav Fořt – klarinet	1966 - 2006
Bohumír Hájek – lesní roh	1997 - dosud
Ivo Haitinger – lesní roh	2001 – dosud
Milan Hart - pozoun	1979 - 1998
Antonín Kadeřábek ml. – klarinet	2004 - dosud
Jaroslav Klempíř – flétny	1968 - 1975

Zdeněk Krám – pozoun	1995 – dosud
Jaroslav Kubricht - klarinet	2003 - dosud
Emil Loos – lesní roh	1961 – 1969
Dalibor Louda – hoboj	1971 - 2003
Josef Malý – klarinet	1961 – 1963
Miloš Mokry – trubka	2002 - dosud
Jan Nykl – flétny, pozoun	1951 – 1992
Oldřich Semerák – lesní roh	1972 – 1982
Josef Syřínek – saxofon	1995 – dosud
Jarmila Štruncová - flétny	1995 - 2000
Pavel Truhlář - pozoun	1994 – dosud
Dagmar Truhlářová – flétny	1997 - dosud
Ladislav Urbánek – klarinet	1996 - 2005
Jaroslav Včelný – klarinet	1959 – 1961
Milan Veselý – trubka	2003 - dosud
Zdeněk Vikor – trubka	2000 – dosud

Bicí nástroje:

Aladár Siládi	2005 – dosud
František Zeman	1998 – dosud

Sólový zpěv:

Milada Červená	1951 – 1955
Stanislava Čiháková	1995 – dosud
Dagmar Dvořáková	1984 – 1999
Dagmar Hubičková	1999 – dosud
Marie Kaprálová	1948 – 1951
Alexandra Oberlová	2002 - dosud
Jana Přibilová	1986 – 1995
Jarmila Šťastná	1962 – 1994
Helena Tašnerová	2004 – dosud
Jarmila Telingerová	1957 – 1960
Miroslav Zábanský	2004 – dosud

Sbormistři a dirigenti:

Zdeněk Chochola	1962 – 1993
Jiří Štrunc	1986 - dosud

Literárně dramatický obor:

Olga Bartošová	1965 - 1976
Vladimír Pavelka	1976 – 1980
Dagmar Pušová - Wágnerová	2004 – dosud
Jiřina Rottová	1980 – dosud

Taneční obor:

Julie Fuchsová	1984 – 1985
Marie Hibrantová	1949 – 1953
Aneta Kaločaiová	2005 – dosud
Milena Michálková	1965 – 1984
Dagmar Petříková	1973 – 1974
Milada Semeráková	1962 – 1965
František A. Stuchlý	1961 – 1962
Zdeňka Vyleťalová	1985 – 2005

Korepetitoři tanečního oboru (uvedeni jménem, časově se střídali):

Josef Hasselbauer
 Miloš Hojda
 Antonín Hron
 Vitalij Karas
 Milan Kohák
 Miroslav Novotný
 Rudolf Přibil
 Herbert Svach
 Radek Svoboda
 Jaroslav Tvrдый

Výtvarný obor:

Walter Beneš	1976 – 1998
Karel Bezděkovský	1973 – 1976
Zita Bráchová	1998 – dosud

Iveta Cabalková	2000 – dosud
Petra Dohnalová	2003 – dosud
Jaroslava Fritscherová	1977 – 1979
Miloš Hana	1989 – 1995
Milada Heráková	1987 - dosud
Marta Herejková	1975 – 1976
Zdeněk Haláček	1982 - 1986
Josef Holakovský	1961 – 1970
Martin Kadleček	2004 - dosud
Jana Kamšová	1995 – dosud
Hana Karbanová	1991 – 1995
Milena Kašparová	1967 – 1976
Arnoštka Lewiová	1981 – 1995
Jarmila Linhová	1971 - 1974
Václav Lokvenc	1962 – 1965
Zuzana Motlíková	1975 – 1980
František Nonfried	1964 – 1965
Ronald Persan	1973 – 1974
Eva Pilátová	1980 – 1986
Vladimír Poupa	1961 – 1962
Vladimír Relich	1965 – 1985
Ivana Sedláčková	2002 – dosud
Miroslav Strádal	1972 – 1973
Dagmar Svobodová	1977 – dosud
Věra Veselá	1963 – 1965

Výběr absolventů hudebního oboru ZUŠ Antonína Dvořáka v Karlových Varech, kteří dosáhli mimořádných uměleckých úspěchů.

Libor Balák	ředitel Karlovarského hudebního divadla
Václav Benda	violista Sukova komorního orchestru
Vítězslav Černoch	houslista, primárius Kubelíkova kvarteta, pedagog mistrovských kurzů v USA a Japonsku,
Vladislava Černochová	houslistka, svobodná umělkyně
Josef Hlinka	kontrabasista Komorní filharmonie v Hamburku
Irena Jakubcová - Herajnová	houslistka Smyčcového kvarteta B. Martinů a členka České filharmonie
Jan Jirmásek	kontrabasista filharmonie v Mnichově
Vladislava Jurásková	violoncellistka orchestru Státní opery Praha
Martin Kaplan	houslista, koncertní mistr opery Divadla J. K. Tyla a profesor konzervatoře v Plzni
Joža Lokajíček	klavírista, bývalý sólista KSO
Vladan Malinjak	violista, svobodný umělec
Jaroslav Matějka	violoncellista, člen Tria B. Martinů a SOČR
Adolf Melichar	sbormistr Státní opery Praha
Milúše Melicharová – Skoumalová	houslistka Pražské komorní filharmonie
Monika Nováková	houslistka, svobodná umělkyně
Zbyněk Paďourek	violista Kociánova kvarteta, profesor konzervatoř
Ludmila Peterková	klarinetistka, profesorka konzervatoře
Vít Roubíček	hudební publicista, hudební producent
Jiří Štrunc	dirigent opery Divadla J. K. Tyla v Plzni
Brigita Šulcová	koncertní pěvkyně, profesorka konzervatoře

Přehled cen žáků hudebního oboru v celostátních a mezinárodních soutěžích a přehlídkách

Mezinárodní houslová soutěž J. Kociána v Ústí nad Orlicí

1972	Antonín Kadeřábek (uč. Malinjak)	2. cena
1975	Vítězslav Černoch (uč. Malinjak)	2. cena
1976	Vítězslav Černoch (uč. Malinjak)	3. cena
1977	Vítězslav Černoch (uč. Černoch)	1. cena
1979	Václav Richter (uč. Nováková)	2. cena

Mezinárodní festival orchestrů a sborů v Neerpeltu v Belgii

1983	1. cena cum laude	Smyčcový orchestr s dirigentem Z. Chocholou
1993	1. cena	Smyčcový orchestr s dirigenty V. Hergeselem a J. Štruncem
1995	1. cena cum laude	Smyčcový orchestr s dirigenty V. Hergeselem a J. Štruncem
1996	1. cena	Karlovarský dětský sbor (sbormistr J. Štrunc)
1998	1. cena	Smyčcový orchestr s dirigentem J. Štruncem
2001	1. cena	Smyčcový orchestr s dirigentem J. Štruncem

Mezinárodní houslová soutěž v Dubaji v U. A. E.

2004	Jakub Macháček (uč. Černoch)	4. cena
------	------------------------------	---------

Mezinárodní soutěž Bedřicha Smetany v Plzni

2006	Jan Šimandl (uč. Šimandl)	2. cena
------	---------------------------	---------

Ústřední kolo soutěže tvořivosti mládeže v Brně

1958	Jarmila Klimentová (uč. Pachovský)	1. cena
------	------------------------------------	---------

Ústřední kolo soutěže ve hře na smyčcové nástroje

1972	Antonín Kadeřábek (uč. Malinjak)	3. cena
------	----------------------------------	---------

1975	Vítězslav Černochoch (uč. Malinjak)	2. cena
1975	Vítězslav Hergesel (uč. Černochoch)	3. cena
1978	Vítězslav Černochoch (uč. Černochoch)	1. cena
1978	Lenka Zachová (uč. Černochoch)	3. cena
1978	Alois Zach (uč. Chochola)	2. cena
1981	Vítězslav Černochoch (uč. Černochoch)	2. cena
1981	Dalibor Louda (uč. Nováková)	2. cena
1981	Václav Richter (uč. Nováková)	3. cena
1981	Václav Kaplan (uč. Černochoch)	3. cena
1981	Eva Vrbová (uč. Chochola)	3. cena
1984	Jaroslav Matějka (uč. Vychytil)	2. cena
2002	Marek Pavelec (uč. Černochoch)	2. cena
2002	Jakub Macháček (uč. Černochoch)	3. cena
2005	Marek Pavelec (uč. Černochoch)	1. cena

Ústřední kolo soutěže ve hře na klavír

1987	duo Jambor – Hlavatá (uč. Jaklová)	3. cena
2005	Jan Šimandl (uč. Šimandl)	2. cena

Ústřední kolo soutěže v sólovém zpěvu

1986	Marcela Vorlová (uč. Šťastná)	2. cena
1986	Eva Svobodová (uč. Šťastná)	3. cena
1992	Jana Lewiová (uč. Příbylová)	2. cena

Ústřední kolo soutěže ve hře na kytaru

2002	Václav Fuksa (uč. Filipek)	2. cena
------	----------------------------	---------

Ústřední kolo ve hře na akordeon

1979	Akordeonové trio (uč. Vlasatý)	2. cena
1982	Akordeonové trio (uč. Vlasatý)	3. cena

Ústřední kolo soutěže v komorní hře

1971	duo Kadeřábek – Kolář (uč. Malinjak)	2. cena
1980	trio Retterová, Černochoch, Schober (uč. Pachovský)	1. cena
1980	trio Kaplan, Paďourek, Maršálková (uč. Černochoch)	1. cena
1980	trio Pěkný, Aubrecht, Chybová (uč. Naidrová)	1. cena
1980	kvarteto D. a O. Loudovi, Dlouhý, Marková, (uč. Nováková)	3. cena
1980	Zvláštní cena pro LŠU A. Dvořáka Karlovy Vary	
1983	trio T. a V. Richterovi, Matějka (uč. Vychytil)	1. cena
1983	trio Louda, Peterka, Janda (uč. Nováková)	2. cena
1986	trio Halířová, Pokorná, K. Jirásková (uč. Naidrová)	2. cena
1989	trio Žák, Hřibová, Jambor (uč. Naidrová)	2. cena, cena B. Martinů
1992	trio Mazálková, Beranová, Jambor (uč. Nováková)	3. cena
1995	duo Štoviček, Harcubová (uč. Malinjak)	3. cena
1998	duo Štoviček, Harcubová (uč. Jakubcová)	2. cena
2001	trio Hájková, Zettlová, Letmajer (uč. Černochoch)	2. cena
2004	trio Pavelec, Macháček, Šimandl (uč. Černochoch)	1. cena
2004	Smyčcové kvinteto (uč. Štrunc)	3. cena

Ústřední kolo soutěže smyčcových orchestrů

Smyčcový orchestr ZUŠ Antonína Dvořáka Karlovy Vary s dirigentem Z. Chocholou

1973 – 2. cena, 1976 – 3. cena, 1979 – 1. cena, 1982 – 1. cena, 1985 – 1. cena, 1988 – 2. cena, 1991 – 1. cena

Smyčcový orchestr ZUŠ Antonína Dvořáka s dirigentem J. Štruncem

1994 – 2. cena, 1997 – 1. cena, 2000 – 3. cena, 2003 – 1. cena, 2006 – 2. cena

Rozhlasová soutěž Muzika Bohemica

Smyčcový orchestr s dirigentem V. Hergeselem a J. Štruncem

1994 – 1. cena, 1995 – 2. cena

Národní kolo přehlídek pěveckých sborů

Karlovarský dětský sbor (sbormistr J. Štrunc)

1994 – 1. cena, 1996 – stříbrné pásmo

Ústřední kolo soutěže v sólové, komorní a orchestrální hře dechových nástrojů

1966 Dechový orchestr (uč. Nykl)	3. cena
1966 Jan Nykl – flétna (uč. Nykl)	3. cena
1966 Alois Fric – pozoun (uč. Nykl)	3. cena
1973 Jaroslav Šťastný – klarinet (uč. Fořt)	3. cena
1976 klarinetové trio (uč. Fořt)	2. cena
1976 Petr Samec – trubka (uč. Černý)	3. cena

Resume

The Basic School of Art in Karlovy Vary named after the composer Antonín Dvořák since 1996, celebrates the 60th anniversary of its foundation. Its establishment was initiated by the efforts to provide the same conditions for children as the conditions were in upcountry. The school started with 10 teachers and 200 pupils. It became a state institution in 1951 and it was moved to the Villa Lauretta in Sadová Street for 25 years. Its location in the spa area helped to organize meetings with important guests in Karlovy Vary. We can find signatures of Aram Khachaturyan, violinists Shizuki Ishikawa, Václav Hudeček and many others in the school chronicle. Public concerts in Karlovy Vary, elsewhere in the Czech Republic, and later even abroad show evidence of the quality of the school. Especially pupils of the String department succeed at national and international competitions as soloists as well as members of chamber ensembles and orchestras. The school String orchestra, led by Zdeněk Chochola since 1970 and professor Jiří Štrunc since 1990, represents the school and the city at the stages in Prague, but also in Belgium, Germany, Italy, Sweden and the United Arab Emirates.

An important change in the school organization happened at the beginning of the sixties, when the Department of dance, the Department of graphic arts and the Department of drama opened. The school has become a four-department school of art. In 1975 it was moved to Šmeralova Street, its music branch stores are situated in Stará Role and Taborská Street, the Department of graphic arts has found its paces in an adapted Kindergarten building in Kollárova Street. There is also a Little Gallery situated with examples of versatility of the graphic works from paintings, drawings, textile and wooden works to ceramics. The students' works exhibitions get the inspiration out of many workshops organized in the Czech Republic and abroad as well.

The four-department Antonín Dvořák Basic School of Art in Karlovy Vary has now 1350 pupils and 64 teachers. The Director of the school Václav Richter, a graduate of the Prague Music Academy, is a former pupil of this school. The school is invested with new high-quality instruments; it has its own dance and theatre hall. The graduates work as teachers of basic schools of art themselves as well as the members of many orchestras - the Karlovy Vary Symphony Orchestra is not an exception. Among the former students

we can find artists whose importance has extend beyond the borders of the region and our republic. Their names together with the names of the teachers as well as the winners of the national competitions can be found in the list at the end of the almanac.

Die Kunstgrundschule in Karlsbad, die seit 1996 den Namen des Komponisten Antonín Dvořák trägt, feiert in diesem Jahre das sechzigjährige Jubiäum ihrer Gründung. Ihre Entstehung war vom Bestreben motiviert, den Kindern gleiche Bedingungen für die Bildung zu schaffen, wie im Landesinneren. Die Schule fing mit 10 Lehren und 200 Schülern an. Im Jahre 1951 wurde sie verstaatlicht und für ein Jahrhundertviertel siedelte sie in die Villa Lauretta in der Sadová Strasse um. Ihren Sitz im Kurviertel nutzte sie zu Gesprächen mit bedeutenden Besuchern Karlsbads. In der Chronik lesen wir die Namen Aram Chatschaturjan, de Geiger Schizuki Ishikawy, Václav Hudeček und vieler anderer.

Die Qualität der Schule bewiesen sowie öffentliche Konzerte in Karlsbad, in der Tschechoslowakei und nach auch im Ausland, als auch Erfolge im gesamtstaatlichen und internationalen Wettbewerben. Diese erreichten vor allem Schüller der Abteilung für Streichinstrumente im Solo, Kammer – und Orchesterspiel. Das Striechorchester, geleitet seit 1970 von Zdeněk Chochola, seit 1990 von Professor Jiří Štrunc, repräsentiert die Schule und die Stadt auf den Podien in Prag, aber auch in Belgien, Deutschland, Italien, Schweden und den Vereinigten Arabischen Emiraten.

Zu einer bedeutenden Veränderung in der Organisation der Schule kam es anfangs der sechziger Jahre, als man mit dem Unterricht im Bereich Tanz, Bildenden – und Literarisch – dramatische Kunst begann. Die Schule wurde so zur Volkskunstschule mit vier Bereichen. Im Jahre 1975 verlegte sie ihren Sitz in die Šmeralova Strasse, ihre Nebenstellen für Musik haben ihren Sitz in Stará Role und in der Táborská Strasse, der Bereich Bildenden Kunst fand sein neues Zuhause im umgebauten Gebäude des Kindergartens in der Kollárova Strasse. Hier befindet sich auch die Kleine Galerie, die die Vielseitigkeit der bildenden Arbeit mit der Textilie und mit Holz bis zur Keramik repräsentiert. Die Ausstellung der Schülerarbeiten schöpfen die Anregung aus häufigen Zusammenkünften und bildenden Werkstätten sowie bei uns, als auch im Ausland.

Die vierbereichige Antonín Dvořák Kunstgrundschule in Karlsbad hat zur

Zeit 1350 Schüler und 64 Lehrer. Ihr Schulleiter ist der ehemalige Schüler und Absolvent der Kunstakademie, der Geiger Václav Richter. Die Schule ist mit neuen Instrumenten von guter Qualität ausgestattet und verfügt über einen Tanz – Theatersaal. Ihre Absolventen wirken selbst als Pädagogen an Kunstgrundschulen und Mitglieder zahlreicher Orchester, das Karlsbader nicht ausschließend. Es gibt unter ihnen auch Künstler, deren Bedeutung sowie die Grenzen des Regions, als auch der Republik überschritt. Ihre Namen, so wie die Namen aller Direktoren und Lehren der Schule, auch der Sieger der gesamtstaatlichen Wettbewerbe findet der Leser in der Übersicht am Ende dieses Almanachs.

60 let založení školy Antonína Dvořáka

sborník vydala ZUŠ A. Dvořáka v Karlových Varech 2006

Redakce / PhDr. Zdeněk Pachovský, Mgr. Václav Richter, Šárka Hružová,
Miroslav Vlasatý

Foto / Miroslav Vlasatý a archiv ZUŠ

Překlady / PhDr. Zdeněk Pachovský a kolektiv

Tisk / HB PRINT

Koncertní sál v budově školy ve Školní ulici

